

ระบบเผด็จการตามแนวคิดนักปราชญ์ทางรัฐศาสตร์ในมุมของคาร์ล มาร์กซ์ A dictatorship based on the concept of political science philosophers in the corner of Karl Marx

ธีรรัตน์ ฟันวีระ, วราพร เณรแยม¹

Teerarat Fanweera, Varaporn Nenyeam

บทคัดย่อ

บทความนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัย เรื่องระบบเผด็จการตามแนวคิดนักปราชญ์ทางรัฐศาสตร์ในมุมของคาร์ล มาร์กซ์ โดยกรณีการศึกษาระบบเผด็จการตามแนวคิดนักปราชญ์ทางรัฐศาสตร์ในมุมของคาร์ล มาร์กซ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงการเผยแพร่ลัทธิมาร์กซ์ในสยามในอดีต และประวัติของนักปราชญ์ทางรัฐศาสตร์ของคาร์ล มาร์กซ์ และแนวคิดอุดมการณ์ทางการเมืองลัทธิของคาร์ล มาร์กซ์ และแนวคิดระบบเผด็จการของคาร์ล มาร์กซ์ โดยจะพูดถึงระบอบเผด็จการแบบคอมมิวนิสต์ และคาร์ล มาร์กซ์ได้มุ่งอธิบายถึงกลยุทธ์ในการล้มล้างลัทธินายทุนโดยการต่อสู้ทางชนชั้นเพื่อนำไปสู่สังคมคอมมิวนิสต์ ซึ่งสังคมคอมมิวนิสต์เป็นรูปแบบการปกครองจะช่วยให้ชนชั้นกรรมาชีพเป็นอิสระจากการถูกกดขี่โดยชนชั้นนายทุน ระบอบเผด็จการคอมมิวนิสต์มีความแตกต่างจากระบอบเผด็จการทหารอยู่ข้อหนึ่งที่สำคัญ คือ ระบอบเผด็จการทหารจะควบคุมเฉพาะกิจกรรมทางการเมืองของประชาชนเท่านั้น แต่ระบอบเผด็จการคอมมิวนิสต์จะใช้อำนาจเผด็จการควบคุมกิจกรรมและการดำเนินชีวิตของประชาชนในทุกด้าน

คำสำคัญ : ระบอบเผด็จการ ,ลัทธิ, คาร์ล มาร์กซ์

Abstract

This article is part of a research study. The story of the dictatorship, based on the concept of a political science scholar in The Corner of Karl Marx, is a case of studying the dictatorship based on the concept of a political science scholar in Carl's Corner. Marx aims to know the dissemination of Marxism in siam in the past,

¹ สาขารัฐศาสตร์ วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้; School of Administrative Studies Meajo
E-mail-Fanweeratan@gmail.com

and the history of Karl Marx's political science scholars and Karl Marx's political ideology and Karl Marx's authoritarian ideology, talking about communist dictatorships, and Karl Marx's strategy to overthrow capitalism by fighting racism to lead communist societies. The communist society is a form of rule that will free the criminal class from oppression by the capitalist elite. The communist dictatorship is very different from the military dictatorship: the military dictatorship controls only the political activities of the people, but the communist dictatorship will use the totalitarian power to control the activities of the people in all aspects.

Keywords : Dictatorship, Ideology, Karl Marx

บทนำ

ระบบเผด็จการตามแนวคิดของนักปราชญ์ทางรัฐศาสตร์ของคาร์ล มาร์ก นิยมในระบบเผด็จการแนวคิดของปรัชญาการเมืองของมาร์ก หรือเรียกว่า มาร์กซิสม์ (Marxism) นั้น เป็นการวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติโดยการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันทางสังคมกับพลังเศรษฐกิจ โดยใช้ทฤษฎีวิภาษวิวัตนิยม(dialectical materialism)ซึ่งเขาได้รับอิทธิพลมาจาก เฮเกล(Hegel)เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ อาจกล่าวได้ว่ามาร์กซิสม์นี้เป็นทั้งปรัชญาทางการเมือง ปรัชญาทางเศรษฐกิจ และกลยุทธ์ในการปฏิวัติสังคม กล่าวคือในฐานะที่เป็นปรัชญาการเมือง ลัทธิมาร์กซ์มุ่งอธิบายโครงสร้างทางชนชั้นทางสังคมที่ได้เปรียบ ในฐานะที่เป็นปรัชญาทางเศรษฐกิจลัทธิมาร์กซ์มุ่งวิจารณ์วิถีแห่งการผลิตแบบนายทุนที่ลักษณะกดขี่ผู้ใช้แรงงานซึ่งมาร์กเห็นว่า ในที่สุดก็จะทำให้ระบบการผลิตเช่นนี้ล่มสลายไปในที่สุด และในฐานะที่เป็นกลยุทธ์ของการปฏิวัติสังคม มาร์กซ์ได้มุ่งอธิบายถึงกลยุทธ์ของการปฏิวัติสังคม มาร์กซ์ได้มุ่งอธิบายถึงกลยุทธ์ในการล้มล้างลัทธินายทุนโดยการต่อสู้ทางชนชั้นเพื่อนำไปสู่สังคมคอมมิวนิสต์ และบุคคลแรกที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้วางรากฐานของลัทธิคอมมิวนิสต์คือ คาร์ล มาร์กซ์ เขามีความคิดว่า วัตถุเป็นตัวกำหนดให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆขึ้นในประวัติศาสตร์หรือที่เรียกกันว่า “ลัทธิวัตถุนิยมเชิงประวัติศาสตร์” และในการที่มาร์กซ์นำ “วัตถุ” มาใช้ในการตีความทางประวัติศาสตร์ มาร์กซ์ได้ย้ำให้เห็นว่า “วัตถุ” เป็นเรื่องของเศรษฐกิจ ฉะนั้น จึงได้เรียกทฤษฎีของมาร์กซ์ว่ามีลักษณะเป็น “economic determinism” อันหมายถึงว่า เศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อสังคม ทั้งในด้านการเมือง การศึกษา ศาสนา ปรัชญา ศิลปวัฒนธรรมทฤษฎีปฏิวัติสังคมของมาร์กซ์ได้รับการนำไปขยายความต่อเติมโดยเลนิน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับประเทศรัสเซีย และเหมา เจ๋อ ตุง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในจีนในสวนที่เกี่ยวกับ

วิวัฒนาการของลัทธิคอมมิวนิสต์นั้นจากการศึกษาวิวัฒนาการของลัทธิคอมมิวนิสต์ในปัจจุบันเป็นการผสมผสานกันระหว่างความคิดของมาร์กซ์ และเลนิน ที่เรียกว่า “ลัทธิมาร์กซ์และเลนินนิสต์”

และในช่วงปี 2444-2445 หลังการปฏิรูปการปกครองของรัชกาลที่ 5 เกิดการลุกฮือขึ้นของชนชั้นในรูปของกบฏผู้มีบุญอีสาน บางกรณียึดจังหวัดได้เช่น อุบลราชธานี แต่แนวคิดที่ใช้ตอนนั้นไม่ใช่ลัทธิมาร์กซ์ หากคือแนวคิดพระศรีอารีย์ประมาณและ 20 ปีต่อมา ปี 2468 จุ๋จ๋ คอมมิวนิสต์ก็โผล่ขึ้นมาในอีสานและเป็นจุดเริ่มต้นในการรู้จักลัทธิมาร์กซ์ในประเทศไทย วิรัช อังคถาวร เป็นบุคคลที่สำคัญมากในพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในช่วงทศวรรษ 2520 เขาได้เขียนประวัติและบทเรียนบางประการของพรรคคอมมิวนิสต์ โดยเขียนในปี 2521 สรุปความได้ว่าการเผยแพร่ลัทธิมาร์กซ์ในประเทศไทยมีลักษณะเฉพาะที่ไม่เหมือนที่อื่น นั่นคือ การได้รับผสมสะท้อนมาจากจีนละเวียดนาม ไม่ใช่ยุโรป ในขณะที่พรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซียได้รับมาจากยุโรป แน่นอนเมื่อผ่านมาทางจีนลัทธิมาร์กซ์มันกลายเป็นลัทธิเหมาลัทธิสตาลินไปแล้วด้วย

ลัทธิมาร์กซ์ในหลายประเทศเกิดในหมู่ปัญญาชนก่อน ในไทยมันเกิดเพราะมีปัญญาชนจำนวนหนึ่งไปเรียนในประเทศจีน ได้สัมผัสการปฏิวัติในจีนอีกประการคือ เมื่อมีการปฏิวัติในจีนแล้วแพ้งจึงมีคนจีนจำนวนมากหนีเข้ามาในไทยก่อน ส่วนอีกทางหนึ่งมาจากชาวเวียดนามเหมือนกันพวกเขาพ่ายแพ้ในเวียดนามเหมือนกันแล้วอพยพมาในสยามเข้ามาเผยแพร่ลัทธิมาร์กซ์ในสยาม และในปี 2490 ด้วยอิทธิพลของการปฏิวัติจีนทำให้พรรคคอมมิวนิสต์เริ่มลงสู่ชนบท ส่งผู้ปฏิบัติงานที่สำคัญปัญญาชนหลายคนไปสู่ต่างจังหวัดภารกิจคือ จัดตั้งขบวนการเข้าร่วมรณรงค์สันติภาพ แต่ใช้ลัทธิมาร์กซ์ จนทำให้ปลายปี 2495 อย่างน้อยที่สุดใน 7 จังหวัดภาคอีสานได้รับผลกระทบจากการปลุกระดมของพรรค คือ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ สุรินทร์ สกลนคร อุบลราชธานี ขอนแก่นและร้อยเอ็ดพวกเขาจัดตั้งชาวบ้านได้จำนวนมาก จะเห็นได้ว่าลัทธิของมาร์กซ์มีการเผยแพร่ทั้งในไทยและในต่างประเทศก็จะมีผู้นำลัทธิและระบอบการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ เพราะในอดีตคนชนชั้นแรงงานมักจะถูกนายทุนเอารัดเอาเปรียบและลัทธิของมาร์กซ์เป็นการมุ่งเน้นการมุ่งเน้นการช่วยให้ชนชั้นแรงงานที่ถูกนายทุนกดขี่ให้เป็นอิสระสภาพทำให้ในอดีตมีการนำแนวคิดและลัทธิของมาร์กซ์มาเผยแพร่เป็นอย่างมาก

จากข้อความที่กล่าวมา ผู้เขียนจึงมีความสนใจที่จะเสนอเกี่ยวกับระบบเผด็จการตามแนวคิดนักปราชญ์ทางรัฐศาสตร์ในมุมมองของคาร์ล มาร์กซ์ โดยผู้ศึกษาใช้วิธีการวิเคราะห์สังเคราะห์จากบทความและงานวิจัย ผู้เขียนหวังว่าบทความนี้อาจเป็นประโยชน์หรือเป็นหนึ่งในช่องทางที่ช่วยในการศึกษาเกี่ยวกับระบบเผด็จการตามแนวคิดนักปราชญ์ทางรัฐศาสตร์ในมุมมองของคาร์ล มาร์กซ์

เนื้อเรื่อง

ปรัชญาการเมืองของมาร์กซ์ หรือที่เรียกว่า มาร์กซิสม์ (Marxism) อาจกล่าวได้ว่ามาร์กซิสม์นี้เป็นทั้งปรัชญาทางการเมือง ปรัชญาทางเศรษฐกิจ และกลยุทธ์ในการปฏิวัติสังคม กล่าวคือลัทธิมาร์กซ์มุ่งอธิบายโครงสร้างทางชนชั้นทางสังคมที่ได้เปรียบ และทรศณะของมาร์กซ์มองวัตถุนิยมว่าเป็นทรศณะที่ถูกต้อง เพราะไม่อธิบายว่าโลกถูกสร้างขึ้นด้วยอำนาจเหนือธรรมชาติ ส่วนปรัชญาจิตนิยมในความเห็นของมาร์กซ์นั้นเป็นปรัชญาที่ไม่ให้ความสำคัญแก่ชีวิตจริงในทรศณะของมาร์กซ์มองปรัชญาวัตถุนิยมของกรีก และโรมันว่าเป็นขั้นปฐมเท่านั้น มาถึงสมัยกลาง ปรัชญาที่เคยเป็นวิชาอิสระได้ถูกนำไปปรับใช้ศาสนาจักร จนมาถึงสมัยใหม่ มาร์กซ์ได้ยกย่องนักปรัชญาวัตถุนิยม

1. อัตชีวประวัติของคาร์ล มาร์กซ์

วัยเด็กคาร์ล มาร์กซ์ เกิดในครอบครัวชาวยิวหัวก้าวหน้าในเมืองเทรียร์ ราชอาณาจักรปรัสเซีย (ปัจจุบันอยู่ในเยอรมนี)บิดาของเขา เฮอร์เซล ผู้สืบเชื้อสายมาจากตระกูลที่เป็นราชาใบ ทำอาชีพทนาย ชื่อสกุลเดิมของมาร์กซ์คือ มาร์กซ์ เลวี ซึ่งแปลงมาจากชื่อสกุลยิวเก่าว่า มาร์โดค ในปี ค.ศ.1817 พ่อของมาร์กซ์ได้เปลี่ยนศาสนาเป็นนิกายลูเทอแรนซึ่งเป็นศาสนาประจำรัฐรัสเซียเพื่อรักษาอาชีพทนายเอาไว้ ครอบครัวมาร์กซ์เป็นครอบครัวเสรีนิยม และได้รับรองแขกที่เป็นนักวิชาการและศิลปินหลายคนในสมัยที่มาร์กซ์ยังเป็นเด็ก

คาร์ล มาร์กซ์ เกิดที่ประเทศเยอรมนีใน ค.ศ.1818 ในตระกูลชนชั้นกลางเชื้อสายเยอรมันยิว สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาเอก สาขาวิชาปรัชญา เมื่อ ค.ศ.1841 จากมหาวิทยาลัยจิงนา หลังจบการศึกษา เขาได้ยึดอาชีพนักเขียน และบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งอย่างไรก็ตาม เขาได้ให้ความสนใจ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมปฏิวัติต่างๆจึงทำให้ชีวิตของเขาต้องระเหเร่ร่อน และลี้ภัยในประเทศต่างๆ ได้แก่ เยอรมนี ฝรั่งเศส เบลเยียม และอังกฤษ จบจนวนาระสุดท้ายของชีวิตใน ค.ศ.1883

2. แนวคิดของคาร์ล มาร์กซ์

ในทัศนะของคาร์ล มาร์กซ์ เสรีภาพส่วนบุคคลที่แท้จริง เป็นสิ่งจำเป็นที่ก่อให้เกิดความเสมอภาคและความเจริญก้าวหน้าในสังคม เพราะว่าความหมายที่แท้จริงของคำว่า “เสรีภาพ” คือเสรีภาพทางเศรษฐกิจ ลัทธิคอมมิวนิสต์เพียงลัทธิเดียวเท่านั้นที่สามารถพัฒนาอำนาจอำนาจบุคคลให้เป็นไปได้เสรีภาพมีส่วนร่วมในการกำหนดชั่วโมงทำงานเพื่อที่จะให้คนได้มีเวลาเท่าเทียมกันในการแสวงหาความเพลิดเพลินจากปรัชญา สุภาพศิต คำโคลง และศิลปะฯและนอกจากนี้ยังประโยชน์ในการพัฒนาความสะดวกสบายอื่นๆ ส่วนการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวต้องถูกทำลายไปสืบเนื่องจากชั่วโมงทำงานนี้เอง ที่เป็นเหตุให้พวกกรรมกรต้องต่อสู้เพื่อลัทธิคอมมิวนิสต์เสรีภาพ คือ

กระบวนการในการบรรลุอุดมการณ์และจุดมุ่งหมายของมนุษยชาติ ทั้งหมดความยุติธรรมทางสังคม ความบริสุทธิ์ ความมั่นคง ความปลอดภัย และความเจริญทางจิตใจและทางร่างกาย เหล่านี้ทั้งหมดรวมอยู่ในคำว่า “เสรีภาพ” ดังนั้น เสรีภาพจึงเป็นหลักความสำคัญขั้นพื้นฐานของศีลธรรม และเป็นหลักการที่สำคัญในจริยศาสตร์ของคาร์ล มาร์กซ์

ปรัชญาการเมืองของคาร์ล มาร์กซ์หรือที่เรียกว่า มาร์กซิสม์ (Marxism) นั้นเป็นการวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันทางสังคมพลังทางเศรษฐกิจ โดยใช้ทฤษฎีวิภาษวิธี-วัตถุนิยม(dialectical materialism)(Hegel)เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์อาจกล่าวได้ว่ามาร์กซิสม์นี้เป็นทั้งปรัชญาทางการเมือง ปรัชญาทางเศรษฐกิจ และกลยุทธในการปฏิวัติสังคม และลัทธิมาร์กซ์มุ่งวิจารณ์วิถึแห่งการผลิตแบบนายทุนที่มีลักษณะกดขี่ผู้ใช้แรงงาน ซึ่งคาร์ล มาร์กซ์เห็นว่าในที่สุดก็จะทำให้ระบบการผลิตเช่นนี้ล่มสลายไปในที่สุด และในฐานะที่เป็นกลยุทธ์ของการปฏิวัติสังคมคาร์ล มาร์กซ์ได้อธิบายถึงกลยุทธ์ของการปฏิวัติสังคมคาร์ล มาร์กซ์ได้อธิบายถึงกลยุทธ์ในการล้มล้างลัทธิทุนนิยม โดยการต่อสู้ทางชนชั้นเพื่อนำไปสู่สังคมคอมมิวนิสต์โดยชนกรรมาชีพมีเป้าหมาย เพื่อแทนที่ระบบทุนนิยมด้วยลัทธิเผด็จการโดยชนกรรมาชีพ ยุบความสัมพันธ์ทางสังคมที่รองรับระบบชนชั้นแล้วพัฒนาสู่สังคมคอมมิวนิสต์ ”การพัฒนาแต่ละบุคคลอย่างอิสระเป็นเงื่อนไขของการพัฒนาทุกคนอย่างอิสระ”

และแนวคิดของมาร์กซ์นั้นเห็นว่ามนุษย์ และชีวิตทางสังคมเป็นวัตถุอย่างหนึ่งย่อมมีการเคลื่อนไหว จึงต้องยึดหลักการวัตถุนิยมประวัติศาสตร์ มาร์กซ์เห็นว่า มนุษย์ในสังคมแต่ละยุคต่างทำการผลิต จากนั้นความสัมพันธ์ทางการผลิตที่เหมาะสมกับสังคมยุคนั้นจึงอุบัติขึ้นเป็นที่มาของรากฐานทางเศรษฐกิจในสังคมซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดสถานะทางสังคมเป็นสิ่งที่เข้าใจด้วยกระบวนการวิภาษวิธี มาร์กซ์ได้แบ่งสังคมมนุษย์ออกเป็น 3 ยุคคือ 1.ยุคทาส เกิดการต่อสู้ทางชนชั้นในสังคมระหว่างทาสกับนายทาส 2.ยุคศักดินาเกิดการล้มล้างระบบศักดินาหรือมูลนายเจ้าของที่ดิน จากนั้นเป็นระบบทุนนิยมได้เกิดขึ้นและ 3.ยุคนายทุน นายทุนเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต ผู้ใช้แรงงานเป็นอิสระที่จริง แต่การดำรงชีวิตขึ้นอยู่กับนายทุนเพราะต้องขายแรงงานของคนแก่นายทุน เปิดโอกาสให้นายทุนกดขี่ขูดรีด

ลัทธิมาร์กซ์นั้นยึดถือว่ากระบวนการแตกแยกระหว่างชนชั้นที่แตกต่างกัน ผสมกับการดิ้นรนต่อสู้ชนชั้นแรงงาน และนำมาซึ่งการก่อตั้งสังคมคอมมิวนิสต์ที่มีสิทธิ์ในการครอบครองทรัพย์สินสมบัติส่วนบุคคลจะค่อยๆถูกลบลงไปและรายได้ของประชาชนจากการผลิตและความเป็นอยู่ที่ยึดติดอยู่กับชุมชนจะค่อยๆเข้ามาแทนที่ ตัวมาร์กซ์เองนั้นชี้แจงไว้เพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ภายใต้ระบอบคอมมิวนิสต์เท่านั้น ซึ่งส่วนมากจะเกี่ยวกับการลดขอบเขตของสิ่งที่บุคคลพึง

กระทำเห็นได้จากสโลแกนของกลุ่มเคลื่อนไหวลัทธิคอมมิวนิสต์ที่มีความว่าสังคมนิยมคือโลกที่ทุกคนทำในสิ่งที่พวกเขาถนัด และได้รับตามที่พวกเขาต้องการ ตัวอย่างที่อธิบายแนวคิดของมาร์กซ์จากผลงานเขียนเพียงไม่กี่ชิ้นของเขาที่มีข้อมูลเกี่ยวกับอนาคตคือ แนวคิดลัทธิของเยอรมัน (The German Ideology) ในปี พ.ศ.2388 (ค.ศ.1845)งานชิ้นนี้มีใจความว่า: "ในสังคมนิยมที่ไม่มีใครถูกจำกัดภาระหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ แต่ทุกคนสามารถประสบความสำเร็จในทุกๆสาขาที่เขาต้องการ เมื่อสังคมกำหนดเป้าหมายการผลิตทำให้มันเป็นไปได้ที่จะทำสิ่งหนึ่งในวันนี้ และทำอีกสิ่งในวันพรุ่งนี้ ล่าสัตว์ในตอนเช้า, ตกปลาในตอนกลางวัน, ต้อน วัวในตอนเย็น และวิจารณ์หลังอาหารค่ำดังที่ตนเองปรารถนา โดยที่ไม่ต้องมีอาชีพเป็นนักล่าสัตว์ ชาวประมง คนเลี้ยงสัตว์และนักวิจารณ์"

3. ทฤษฎีของมาร์กซ์และความสัมพันธ์ทางการผลิตที่แสดงถึงการต่อสู้ทางชนชั้นของสังคมแต่ละยุค

3.1 ยุคดั้งเดิม มนุษย์ในยุคนั้นมีจำนวนน้อย แต่ทรัพยากรธรรมชาติมีมาก ไม่จำเป็นต้องมีการแก่งแย่งกันสังคมในยุคดั้งเดิมจึงเป็นสังคมขนาดเล็ก ไม่มีชนชั้น และมนุษย์ยังมีความสำนึกในเรื่องกรรมสิทธิ์อาจเรียกได้ว่าเป็น "สังคมนิยมยุคบุพกาล" ก็ได้

3.2 ยุคทาส เมื่อพลังการผลิตพัฒนาขึ้นเกิดการเลี้ยงสัตว์ และเกษตรกรรมขนาดใหญ่ จึงมักมีผลผลิตเหลือเฟือทำให้บุคคลกลุ่มหนึ่งที่แข็งแรงกว่ายึดเอาแรงงานของผู้อื่นมาเป็นของตน โดยให้แรงงานเหล่านั้นส่งผลผลิตให้แก่ตนซึ่งในตอนเริ่มแรกได้มีการบังคับเอาเชลยศึกมาเป็นทาส ต่อมาก็ได้มีการนำเอาคนในสังคมเดียวกันมาเป็นทาสจึงทำให้เกิดระบบกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลและชนชั้นตลอดจนชุดรีด

3.3 ยุคศักดินา สืบต่อจากการพัฒนาการผลิตแรงงานนำไปสู่การขัดแย้งความสัมพันธ์ทางการผลิตระหว่างทาส กล่าวคือ การกดขี่ทาสทำให้ทาสไม่สนใจในการผลิต ฉะนั้นการผลิตขนาดเล็ก โดยผู้เช่าที่ดินเริ่มมีประสิทธิภาพ ทาสได้รับการปลดปล่อยและการได้เช่าที่ดินทำมาหากิน โดยผู้เช่าและผู้สืบสายโลหิตต้องติดอยู่กับที่ดินนั้น ทำให้เกิดระบบศักดินา คือเจ้าของที่ดินเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตทั้งเป็นเจ้าของผู้ทำกินในที่ดินซึ่งเรียกว่าทาสติดที่ดิน หรือไพร่

3.4 ยุคนายทุน เป็นยุคสืบต่อจากศักดินา คือ เมื่อพลังการผลิตได้พัฒนามาถึงระดับการผลิตเพื่อการขยายผลผลิตเป็นสินค้า และเป็นการผลิตอุตสาหกรรมขนาดใหญ่โดยใช้เครื่องจักร จึงเกิดระบบนายทุนแทนระบบศักดินา ไพร่ได้รับการปลดปล่อยส่วนผู้ทำงานในโรงงานหรือกรรมกรไม่มีปัจจัยการผลิต คงมีแต่แรงงานเลี้ยงชีพชีวิต ขณะเดียวกันนายทุนกลับร่ำรวย และสะสมกำไรไว้ในมือ การชุดรีดได้เปลี่ยนสภาพจากการเป็นเจ้าของที่ดินกับไพร่ มาเป็นการชุดรีดระหว่างนายทุน

กับผู้ใช้งาน โดยนายทุนกดค่าจ้างแรงงาน และเอาค่าส่วนเกิน ของแรงงานเป็นของนายทุน (surplus value) คือมูลค่าของสินค้าแรงงานผลิตที่ได้เกินไป กว่าค่าจ้าง

4. ผลงานสำคัญ

ผลงานที่ขึ้นชื่อและผลงานชิ้นสำคัญของคาร์ล มาร์กซ์ มีดังนี้ได้แก่

4.1 ปัญหาชาวยิว (On the Jewish Question) อุดมการณ์เยอรมัน (The German Ideology)

4.2 ความอับจนของปรัชญา (The Poverty of Philosophy)

4.3 คำประกาศเจตนาคอมมิวนิสต์ (The Communist Manifesto)

4.4 การปฏิวัติของหลุยส์โบนาปาร์ต (The Eighteenth Brumaire of Louis Bonaparte)

4.5 ทุน (หรือในชื่อเต็มว่า ทุน:บทวิพากษ์ทางเศรษฐศาสตร์การเมือง และชื่อภาษาเยอรมันว่า Das Kapital)

และผลงานอีกชิ้นหนึ่ง ที่มีส่วนสำคัญในการปรับปรุงแนวคิดของเฮเกลของมาร์กซ์ คือ หนังสือที่เขียนโดยฟรีดริช แองเจิลส์ (Friedrich Engels) ชื่อว่า "The Condition of the Working Class in England in 1844" (สภาพของชนชั้นกรรมาชีพในอังกฤษในปี 1844) หนังสือเล่มนี้ทำให้ มาร์กซ์มองวิชาประวัติศาสตร์เชิงประวัติศาสตร์ออกมาในรูปแบบของความขัดแย้งระหว่างชนชั้น และมอง เป็นว่าชนชั้นกรรมาชีพสมัยใหม่จะเป็นแรงผลักดันที่ก้าวหน้าที่สุดสำหรับการปฏิวัติ

สรุป

แนวคิดปรัชญาการเมืองของคาร์ล มาร์กซ์ มุ่งเน้นศึกษาประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ โดยการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันทางสังคมกับพลังทางเศรษฐกิจ ลัทธิมาร์กซ์มุ่งวิจารณ์ วิถีแห่งการผลิตแบบนายทุนที่มีลักษณะกดขี่ผู้ใช้งาน ซึ่งมาร์กซ์เห็นว่าในที่สุดก็จะทำให้ระบบ การผลิตเช่นนี้ล่มสลายไปในที่สุด และในฐานะที่เป็นกลยุทธ์ของการปฏิวัติสังคม มาร์กซ์ได้มุ่งอธิบาย ถึงกลยุทธ์ของการปฏิวัติสังคม มาร์กซ์ได้มุ่งอธิบายถึงกลยุทธ์ในการล้มล้างลัทธิทุนนิยมโดยการต่อสู้ ทางชนชั้นเพื่อนำไปสู่สังคมคอมมิวนิสต์ ซึ่งสังคมคอมมิวนิสต์เป็นรูปแบบการปกครองจะช่วยให้ ชนชั้นกรรมาชีพเป็นอิสระจากการถูกกดขี่โดยชนชั้นนายทุน รวมทั้งทำให้ประเทศมีความ เจริญก้าวหน้าและเข้มแข็งทัดเทียมกับต่างประเทศได้เร็วกว่าระบอบการปกครองแบบอื่น ระบอบ เผด็จการคอมมิวนิสต์มีความแตกต่างจากรบอบเผด็จการทหารอยู่ข้อหนึ่งที่สำคัญ คือ ระบอบเผด็จ การทหารจะควบคุมเฉพาะกิจกรรมทางการเมืองของประชาชนเท่านั้น แต่ระบอบเผด็จการ

คอมมิวนิสต์จะใช้อำนาจเผด็จการควบคุมกิจกรรมและการดำเนินชีวิตของประชาชนในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง การปกครอง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม ด้วยเหตุนี้รัฐศาสตร์จึงเรียกระบบเผด็จการคอมมิวนิสต์อีกอย่างหนึ่งว่า ระบบเผด็จการแบบเบ็ดเสร็จ

องค์ความรู้ที่ได้รับ

ได้รู้ถึงลัทธิการเมืองการปกครองของคาร์ล มาร์กซ์ ว่ามีลัทธิและแนวคิดหลักของมาร์กซวางอยู่บนความเข้าใจเกี่ยวกับแรงงาน และรู้ว่ามาร์กซ์ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับกำลังแรงงานซึ่งเป็นทรัพยากรพื้นฐานที่สุดของมนุษย์เอง และได้ทราบถึงปัญหาที่มีการกดขี่เอารัดเอาเปรียบจากนายทุน การเอารัดเอาเปรียบขั้นรุนแรงทำให้คาร์ล มาร์กซ์ สร้างลัทธิและแนวคิดในการล้มล้างระบอบนายทุนที่มีการกดขี่ขั้นรุนแรงจากการทำงาน และแรงงานไม่ได้รับผลตอบแทนเท่าที่ควร และได้รู้ถึงการเผยแพร่ลัทธิมาร์กซ์ในสยามเมื่อครั้งในอดีตอีกด้วย ว่ามีการถูกเผยแพร่มาจากคนที่ไปเรียนที่ประเทศจีนได้นำเอาลัทธิมาร์กซ์เข้ามาในสยามในรัชกาลที่ 5 และได้รู้ถึงว่าพวกนายทุนทั้งหลายมักเรียกร้องเสรีภาพ เช่น การค้าขายอย่างเสรี การแข่งขันเสรี แต่แท้จริงแล้วเป็นการเรียกร้องให้ตัวเองเอาเปรียบผู้อื่น

เอกสารอ้างอิง

อัศรยา สังขจันทร์ (18 กันยายน 2553) สังคมนิยมของคาร์ล มาร์กซ์ สะท้อนสังคมไทย สืบค้นเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2563 จาก

<http://oknation.nationtv.tv/blog/nu52/2010/09/11/entry-1>

Pattaramon Suwapan (30 มีนาคม 2562) วัตถุนิยมประวัติศาสตร์ รากฐานทางปรัชญา และคุณูปการในการเปลี่ยนแปลงสังคม สืบค้นเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2563 จาก

<https://so01.tci-thaijo.org/index.php/pegbuu/article/view/199667>

สมภาร พรหมทา (2540) ปรัชญาสังคมและการเมือง สืบค้นเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2563 จาก

<https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jssnu/article/view/186376>

พจมาน บุญไกรศรี (2549) ทรรศนะเรื่องเสรีภาพของคาร์ล มาร์กซ์. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2563 จาก <https://sites.google.com/site/laththi>

ส. ศิวรักษ์ (2525) นักปรัชญาการเมืองฝรั่ง สืบค้นเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2563 จาก

<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jcosci/article/view/199863>